

De groene wetgeving (Flora- en faunawet) toegelicht

Aflevering 12: de uitoefening van de jacht – de eisen van het jachtveld, deel 1.

Is het terrein bestemd of geschikt voor de jacht.

Het wild mag bij de uitoefening van de jacht niet onnodig lijden.
(foto: A. Groot Roessink)

In de vorige aflevering lazen we dat de wetgever in artikel 47 van de wet regels betreffende de weidelijkheid heeft gesteld. Het is op basis van artikel 48 van de wet in het Jachtbesluit en de Jachtregeling nader uitgewerkt. Het wild mag bij de uitoefening van de jacht niet onnodig lijden. In deze aflevering gaan we een begin maken met een ander onderwerp in de 'uitoefening van de jacht', namelijk: de eisen aan het jachtveld.

rein dat bestemd of geschikt is voor de uitoefening van de jacht. Nogmaals, er staat niet: bestemd EN geschikt, maar bestemd OF geschikt. Een terrein kan geschikt zijn voor de jacht omdat er veel wild voorkomt en er voldoende dekking is voor het wild en zelfs dekking voor de jager. Je kunt dan spreken van een terrein dat geschikt is voor de uitoefening van de jacht. Een goed jachtveld! Maar het kan op grond van het onderscheid tussen deze twee woorden ook voorkomen dat een terrein helemaal niet geschikt is maar wel bestemd is voor de uitoefening van de jacht. Wie geeft die bestemming dan aan het jachtveld? Is de jachthouder degene die bepaalt of een terrein voor de jacht bestemd kan worden of doet iemand anders dat? En zo ja, wie dan en waar is dat dan geregeld? Verschillende vragen die niet zondermeer te beantwoorden en te onderbouwen zijn met regels uit de Flora- en faunawet en daaruit vloeiende regelingen en besluiten.

Artikel 49 van de wet zegt: *'Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de eisen, waaraan jachtvelden waarop het genot van de jacht mag worden uitgeoefend, moeten voldoen.'* De algemene maatregel van bestuur is het Jachtbesluit. In paragraaf 6 (artikel 10 en 11 Jachtbesluit) is het een en ander omtrent jachtvelden nader geregeld.

Wat is een jachtveld?

Het woordenboek van Van Dale zegt bij het woord 'jachtveld': terrein waar men jaagt. Kernachtiger kan het niet gezegd worden. Maar de vraag is wel: is daar nu alles mee gezegd? Bedoelt de wetgever met jachtveld hetzelfde als 'veld'? De wetgever spreekt in artikel 1 lid 1 van de wet over 'jagen, jachthouder, jachtakte, jachtvogel, jachtaktehouder, jachttopzichter, jachtbelangen' maar niet over 'jachtveld'. Wel wordt in artikel 1 lid 2 van de wet gesproken over 'veld' en een 'voor de uitoefening van de jacht bestemd of geschikt terrein'. En deze laatste zin bevat eigenlijk de juiste omschrijving van wat een jachtveld is: een ter-

Jurisprudentie

In arrest van de Hoge Raad der Nederlanden d.d. 9 september 2008 werd door ons hoogste rechtscollege een 'verbinding' gemaakt tussen de aanwezigheid van beschermde inheemse diersoorten in een bepaald terrein en het begrip 'een voor de jacht geschikt terrein'. Derhalve was het perceel, waar het over ging in het arrest, 'veld' in de zin van de Flora- en faunawet. Of een terrein geschikt is voor de uitoefening van de jacht is subjectief. De jachthouder zal daar in de eerste plaats een menig over hebben bij het aangaan van bijvoorbeeld een jachthuurovereenkomst. Uiteraard kan het altijd getoetst worden door een rechter, zoals bleek bij het zojuist genoemde arrest van de Hoge Raad. De aanwezigheid van wild kan maken dat een terrein geschikt is als jachtveld. Maar nu komt er geen wild voor in een

¹ Stranden, schorren, gorzen, kwelders, slikken, wadden, binnenwateren en territoriale wateren, alsmede wegen en paden. Zie artikel 1 lid 2 van de wet. Een kwelder is volgens Van Dale: buitendijks gelegen aangeslibd land, in Groningen en Friesland. Elders heet het gors of schor. Volgens Van Dale is slik een ander woord voor slijkgrond, slib. Een slik is droogvallende plaat bij getijdewater, eb en vloed.